

Д-ръ В. Ив. Неновъ

Здрава и просвѣтена младежъ.

Младежъта е бждещето на единъ народъ. Доколкото младото поколѣние се отглежда здраво и читаво, доколкото то морално расте и крепне, пониса копнежъ да служи на общото добро, дотолкова народътъ може да разчита на благополучие, на свѣтла бжднина.

Ще рече, за да понесе дѣлото на народното благополучие, младежъта трѣбва да се издига въ своето самосъзнание, да окриля ума си, да кали волята си, — съ една дума тя трѣбва да **се отгледа и просвѣти.**

Колкото повече истинско просвѣтени и отгледани хора има въ дадено селище — градъ или село — толкова общото благосъстояние на това селище по-сигурно се изгражда, засиля се — расте. Въ това селище общото става изразъ на личното, то гарантира личното, въ сжщо време се затвърдява чрезъ личното.

Ала отгледани, просвѣтени люде, просвѣтенъ и отгледанъ човѣкъ, що значи?

Просвѣтениятъ човѣкъ гледа по-широко на всички работи. Той не се води само отъ своитѣ интереси, не смѣта за добро само онова, което е нему добро. Счита, че туй, което има, на което се радва, което го улеснява въ живота, мисълъта, която го издига и чувството, което го свързва съ околния свѣтъ, се дължатъ на другитѣ, на ония, съ които е живѣлъ, растналъ, училъ, работилъ, на всички, които сж живѣли по-рано и които живѣятъ сега. Той се счита частичка отъ едно голѣмо, необизрно цѣло, съ щастieto и съ нещастieto на което живѣе, болки-тѣ и радоститѣ на което го затрогватъ.

Просвѣтениятъ човѣкъ, истинско, високо просвѣтениятъ човѣкъ, не смѣта другитѣ само за длъжници, които трѣбва да му даватъ, които сж **длъжни** да му даватъ, отъ които той може само да взема, да печели, а по-скоро счита себе си за длъжникъ къмъ другитѣ, счита, че той никога не би могълъ да се издължи на всички ония създатели на блага, на култура, на напредъкъ, на които той сега се радва, съ помощъта на които той се труди, благоденствува.

Просвѣтениятъ човѣкъ дири винаги да се отплати на човѣчеството чрезъ добро дѣло, честна мисълъ и топло чувство.

Просвѣтениятъ човѣкъ обича, работи, бори се за повече общо добро, за повече радостъ и любовъ между хората. Затуй, просвѣтениятъ човѣкъ гледа винаги да бжде здравъ, да не увре-